

“Köçüb o dünyaya bu dünya oldu...”

Dilinin «Tanrı, mənə yarı öldür, yarı saxla ağılamağa» ilticası heç əskik olmadı ömrünü həyat - Tanrı - ölüm arası həsbihalda keçirən böyük şairimiz Vaqif Səmədoğlunun.

Sözünü yerə salmamışdı böyük Yaradanı...

Tanrının Vaqif Səmədoğludan yarı olaraq da alıb saxladığının biri onun öz doğma, unudulmaz səsi oldu: o səslə söylədiyi şeirlərlə onu son mənzilə yola salan karvanı qarşıladı:

*Kaş ki, bu ayrılıq heç gəlməyəydi,
Aləm bizə baxır, kaş gülməyəydi -*

İstəyi, qururu ilə çoxsaylı pərəstişkarlarına, doğmalarına təsəlli verdi o səs... «Axırı qış imiş hər baharın da...» xatırlatmasını o səslə yenidən dilə gətirdi.

Tanrının Vaqif Səmədoğludan yarı alıb saxladığının biri də onun təbəssümü idi; elə o təbəssümlə Yerə, Göyə, Tanrıya, doğma bildiyi hər kəsə «kimin var mənədən savayı» təskinliyi verdi. Ölüm onun təklilik dünyasını, yalqızlığını başdan-başa doldurdu.

Komik, yumorlu əsərlərinin havasına səhnəyə çıxardığı aktyorları, unudulmaz personajlarını öz «Ölüm» dramıyla yenidən Azdramaya cəm etdi, baxdı, doğma təbəssümüylə arifcəsinə gülümsündü.

O gülümsər, dipdiri baxışlar altında yanvarın 29-da müasir Azərbaycan ədəbiyyatının görkəmli nümayəndəsi, xalq şairi Vaqif Səmədoğlu son mənzilə yola salındı.

Vida mərasimində dövlət və hökumət rəsmiləri, Milli Məclisin deputatları, elm və mədəniyyət xadimləri, ziyalılar, ictimaiyyət nümayəndələri iştirak edirdilər.

Ustadın cənazəsi Azərbaycan Dövlət Akademik Milli Dram Teatrının səhnəsində qoyulmuşdu... Salonda səslənən həzin musiqi sanki böyük şairin «Mən burdayam, İlahi» səslənişini kıpır-kıpır ürpədirdi.

Sənətkarın tabutu önünə Azərbaycan Respublikasının Prezidenti, eyni zamanda Azərbaycan Yazıçılar Birliyini, müxtəlif hökumət təşkilatların və kollektivlə-

rin adından əklillər qoyulmuşdur.

Vida mərasimində Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin sədri Anar çıxış edərək dedi: «Azərbaycan ədəbiyyatının ən böyük şairlərindən birini itirdik. Bu gün Azərbaycan xalqı böyük şair və dramaturqlarından biri ilə vidalaşır. Böyük Səməd Vurğun ailəsi sonbeşiyini itirdi. Vaqif Səmədoğlu mənə ən yaxın dostum idi. Onun simasında ömrü boyu ölümə qalib gəlməyi bacaran ən yaxın dostumu itirdim. Vaqif ölümdən yazsa da, həyatı çox sevən bir insan idi. Ölümə zarafət etməyi, bizə kişi kimi yaşamağı öyrətməyi bacaran bir insan kimi köçdü dünyadan».

Matəm mərasimində Azərbaycan Respublikasının millətlərarası, multikulturalizm və dini məsələlər üzrə Dövlət müşaviri Kamal Abdullayev çıxış edərək vurğuladı ki, Vaqif Səmədoğlu özünəməxsus həyat tərzi, özünəməxsus daxili dünyası olan, hər an sərbəstliyini hifz edən bilən şəxsiyyət idi və bu baxımdan onun qədər daxilən azad, sərbəst bir insan tapmaq çətin məsələ idi.

AMEA-nın müxbir üzvü, professor Nizami Cəfərov vida mərasimində diqqətə çatdırdı ki, bir neçə ay bundan əvvəl bu salonda Vaqif Səmədoğlunun 75 illiyini qeyd etmişdik. O, yaşadığı tarixlə, bənzərsiz istedadı, xarakteri və can evində daşdığı xəstəliklə belə həmişə özünü çox sərbəst, möhkəm hiss edirdi. Dünyayla savaşırdı və dünyanı hamıdan çox sevirdi. Çox sağ olsun Azərbaycan Prezidenti ki, Vaqif Səmədoğlunun sağlamlığı, səhhəti üçün əlindən gələni əsirgəmədi. Bu, bir haqdı ki, Vaqif Səmədoğlu yaddaşlarda sağlam düşüncələriylə əbədi qalacaq, zaman həmişə onun xeyrinə işləyəcək».

Mədəniyyət və turizm nazirinin müavini Ədalət Vəliyev də böyük şairin ədəbiyyatımızın, mədəniyyətimizin inkişafındakı ölməz xidmətlərindən söz açdı.

Xalq şairi Nəriman Həsənzadə mərasimində çıxış edərək dedi: «Görkəmli şairimiz Vaqif Səmədoğlu da getdi Səməd Vurğunun, Yusif Səmədoğlunun, Bəxtiyar Vahabzadənin, İsa Muğannanın ədəbiyyət hücrəsinə. Vaqif həmin silsilədən

idi... Köçüb o dünyaya bu dünya oldu...»

Vurğulandı ki, Vaqif öz şerinin, misralarının içində olan, doğulduğu məmləkətin, mənsub olduğu millətin müstəqilliyi, azadlığı uğrunda mübarizə aparan şair idi. O, öz üslubu, yolu olan bir söz adamı kimi Azərbaycanın böyük şairi Səməd Vurğundan fərqli ədəbiyyat yarada bildi.

Bildirildi ki, Vaqif Səmədoğlu elə ilk şeirlərindən səmimi oldu, ürəyinin səsi ilə yazdı. Ədəbiyyata gəldiyi ilk gündən şeirlərinin fəlsəfi dərinliyi, orijinal deyim tərzi ilə diqqəti cəlb edən Vaqif Səmədoğlu bütün yaradıcılığı boyu ictimai-siyasi həyatımızı təsir altına alan və tez-tez dəyişən ideologiyalardan uzaq olub. Ona görə də şairin ötən əsrin 60-cı illərində yazdığı şeirləri ilə XXI əsrin əvvəllərində yazdığı şeirləri əqidə, məslək baxımından müqayisə etdikdə heç bir fikir ayrılığı yaranmır. Vaqif bir şair kimi həqiqət, təmizlik, paklıq dünyasında əzab çəkəndə belə adi insan rahatlığından, öləri şöhrətdən, müvəqqəti əzizlənmədən şair iradəsi, şair təmkinini ilə uzaqlaşa bilib.

Vaqif Səmədoğlu “Yoldan teleqram”, “Günün bəxti”, “Mən burdayam, İlahi”, “Uzaq yaşıl ada” kitablarına toplanan şeirləri ilə böyük ədəbi-ictimai rezonans doğura bildi.

Vaqif Səmədoğlunun müdrik ironiyasından doğan “Uca dağ başında”, “Bəxt üzüyü”, “Lotoreya”, “Yayda qartopu oyunu”, “Yaşıl eynəkli adam”, “Generalın son əmri”, “Mamoy kişinin yuxuları” pyesləri saxta gülüşün, laqırtının teatr səhnələrini başına aldığı bir dövrdə bütövlükdə milli ictimai şüura öz oyadıcı, maarifləndirici təsirini göstərdi.

İnsanilik, müdriklik, vətəndaşlıq, humanizm və qətiyyət Vaqif Səmədoğlu şəxsiyyətini səciyyələndirən əsas amillərdir. Təvazökarlıq, təmkin, şöhrətpərəstliyə, populyarlığa etinasızlıq, təmənnasızlıq onun poetik ruhunun özülüdür. Vaqif Səmədoğlu əxlaqi və intellektual keyfiyyətlərə malik, böyük ədəbiyyatın yaranmasına və inkişafına təkan verən əsl sənət xadimi idi.

Vaqif Səmədoğlu yaratdığı bənzərsiz poeziya nümunələri ilə yaddaşlarda əbədi qalacaq.

Mərhumun ailəsi adından çıxış edən Aqşın Ziyadov şairin xatirəsinə göstərilən hörmət və ehtirama görə dövlətimizin başçısı İlham Əliyevə və vida mərasiminə toplananlara dərin minnətdarlığını bildirdi.